

PŁOMYK (1) *sb m*

A sg płomyk.

Sł stp brak, Sł stp nazw os, Cn notuje, Linde XVII w.

Dem. od „płomień” w znaczeniu podstawowym; przen; flamula Cn;

Zwrot: »płomyk [czego] zaćmiać«: piiane dymy/ płomyk przyrodzony Rozumu człowieka bardo oflábiony Zációią KlonWor 69.

Cf **PŁOMIENIEK**

DDJ